

29
5

LOUIS MIEHE-RENAUD

GRETHE
HOLMER

MARIANNE SCHLEISS

VOLMER-
SØRENSEN

KJÆRULFF-
SCHMIDT

MOD

og

MANDSHJERTE

A/S PALLADIUM
præsenterer

MOD OG MANDSHJERTE

Manuskript og drejebog af
PEER GULDBRANDSEN

Fotografi: Henning Bendtsen (D.F.F.)

Assistent: John Carlsen

Tone: Knud Kristensen og Henning Møller

Assistent: Kaj Larsen

Make up: Roma Jensen

Scriptgirl: Karen Petersen

Klipning: Edith Schlüssel

Dekorationer: Erik Aaes

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Musik: *Svend Gylde*

Iscenesættelse:

PEER GULDBRANDSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Louis Miehle-Renard som Harald Løve.

Personerne

Borgmester Hip-Hansen ... *Kjærulff-Schmidt*
Kamilla, hans kone *Tove Bang*
Bellavista, deres datter *Marianne Schleiss*
Bankdirektør Nikolajsen .. *Volmer-Sørensen*
Willy, hans søn *Henrik Wiehe*
Harald Løve, bankassistent. *Louis Miehe-Renard*
Fru Løve, hans mor *Ebba Amfeldt*
Mosehøj, handelsgartner ... *Jakob Nielsen*
Elvi, hans datter *Grethe Holmer*
Sylvia Storm,
billedhuggerinde *Betty Helsengreen*
Bedemand Graversen *Bjørn Spiro*
Murmester Kraft *Chr. Brochorst*
To gangstere } { *Preben Lerdorff Rye*
 } { *Ib Conradi*
Redaktør Jeppesen *Sven Buemann*
Lægen *Einar Juhl*
Dirigenten *Gunnar Bigum*

Grethe Holmer som Elvi Mosehøj.

Borgmester Hip-Hansen: „Jeg hader bestikkelse“ (Kjerulff-Schmidt og Volmer-Sørensen).

ÅNDLINGEN

Den unge bankassistent Harald Løve passer ikke særlig til at have navn tilfælles med dyrenes konge. Det er i hvert fald ikke mod og handlekraft, der hidtil har været hans stærkeste sider, nærmest tværtimod. Løve er en lille, forsigtig mand, der nærmest er bange for alt og alle, ikke mindst for sin direktør, den arrogante og lidt lapsede provinsmatador, bankdirektør Nikolajsen.

I provinsbanken blandt de ansatte findes endvidere en sød, ung pige, Elvi Mosehøj, samt bankdirektørens søn Willy.

Løve er forelsket i Elvi, men han er altfor tilbageholdende og generet til nogensinde at få det sagt. Elvis far er gartner, og byens borgmester Hipolyte Hansen, kaldet Hip-Hansen, har opfordret gartner Mosehøj til at dyrke pelargonier. Massevis af pelargonier. Disse blomster skal Mosehøj levere til den store byfest, der skal afholdes i nærmeste fremtid. Hip-Hansen er en populær mand og en forfængelig

Løve: „Var det nu ikke osse lidt uforsigtigt at sige sådan?“ (Louis Miehé-Renard og Grethe Holmer).

mand. Han står model for byens lokale billedhuggerinde, frøken Sylvia Storm. Hans statue skal stilles op på byens nye sportsplads, når denne engang med tiden skal indvies.

Elvi har imidlertid fået nys om, at alting vist ikke står rigtigt til i byens ledelse. Der mangler penge på festkomiteens konto, og Hip-Hansen og bankdirektørens indbyrdes forretninger tåler vist ikke rigtig dagens lys. Dette kommer hun til at udtale sig lidt for åbenlyst om, hvilket resulterer i, at hun mister sin plads i banken.

Harald, der er tilstede, da Elvi blir sagt op, får et hjertetilfælde af skræk. Hans mor sender ham til lægen, og doktoren konstaterer... (på grund af en fejltagelse)... at det er helt galt med Haralds hjerte. Harald har højst tre måneder tilbage at leve i. Bevidstheden om sit snarlige endeligt får Harald til at blive et andet menneske. Det er ikke, fordi han bliver mere modig, selvom det kan se sådan ud, næh, han blir nærmest ligeglad, apatisk, synes at alting kan være ligegyldigt nu, da han alligevel kun har så kort tid tilbage at leve i.

Borgmester Hip-Hansen: „Godt sagt Mosehøj, godt sagt . . .“ (Kjærulff-Schmidt og Jacob Nielsen).

Han skælder sin bankdirektør ud, siger sin stilling op, afværger et bankrøveri, fanger den ene bankrøver, slår bankdirektørens søn i gulvet, går ud og morer sig, hyldes af byens befolkning som en helt, som en mand, der har betydning.

Hip-Hansen og Nikolajsen blir betænkelige ved Haralds pludselige popularitet. De har også på fornemmelsen, at han *ved* noget om dem, og at han kan blive en farlig mand for deres videre planer. Altså prøver de på at „købe“ Harald, de tilbyder ham den ene stilling efter den anden, men Harald siger nej. Hans motivering er hele tiden denne, at de herrer jo bare kan vente tre måneder, så vil de kunne læse i avisen, *hvorfor* han siger nej til deres forskellige tilbud. Elvi opdager imidlertid, at hendes far er ved at blive ruineret af Nikolajsen og Hip-Hansen. I desperation opsøger hun Harald og beder ham om at tage affære. Ved hjælp af den lokale billedhuggerinde har Elvi oven i købet skaffet *beviser* for, at såvel Hip-Hansen som Nikolajsen begge to er lige korrumpere. Harald vil nødtigt rodes ind i en politisk

Marianne Schleiss som Bellavista.

Gangsteren: „Der er lige noget, jeg vil vise Dem.“ (Preben Lerdorff Rye og Kjærulff-Schmidt).

affære. Han tænker stadig på den korte tid, han har tilbage, men da han elsker Elvi, indvilger han i at hjælpe hende. Men netop da han skal til at træde i aktion, møder han tilfældigt den overlæge, der har afsagt hans dødsdom. Overlægen vil absolut undersøge Haralds hjerte igen, for tilfældet er interessant og ganske enestående. Og nu får Harald til sin skræk at vide, at han er *rask*! Han fejler ikke det mindste! Han skal leve!

I de forløbne dage har han sagt sin stilling op, skældt sin direktør ud, mistet de beviser på Hip-Hansens og Nikolajsens uhæderlighed, som Elvi har givet ham, mistet Elvi og sidst, men ikke mindst, mistet sit såkaldte „mod“.

Nu blir han med andre ord *tvunget* til at tage sig sammen for at klare situationen for den, han elsker, og for sig selv, og det lykkes også for ham, så han tilsidst med god grund og fuld ret kan lade sig fejre som „byens helt“.

Volmer-Sørensen som bankdirektør Nikolajsen.

